

udarbejdes ikke systematisk og er ofte mangelfulde. Hertil kommer, at de unge og deres forældre sjældent inddrages i udarbejdelsen af handleplanen, sådan som der er lagt op til i loven. For den unge medfører den manglende inddragelse ofte en negativ holdning til ungdomssanktionen, således at de bliver modspillere i stedet for medspillere.

De mangelfulde udredninger og handleplaner medfører, at den efterfølgende socialpædagogiske indsats ikke altid tilgodeser den enkelte unges behov for støtte og behandling, samt at sammenhængen i de 3 faser ikke etableres. Hertil kommer, at det socialpædagogiske personale på de enkelte afdelinger ofte mangler en fælles opfattelse af, hvordan de unge skal behandles. Indsatsen i fase 3 er meget forskelligartet, og der er behov for at stramme op på indsatsen i denne fase.

På baggrund af den kvalitative evaluering fra SFI nedsatte socialministeren i efteråret 2005 en ekspertgruppe, som bl.a. med udgangspunkt i evalueringen skulle komme med anbefalinger til en styrkelse af indholdet af ungdomssanktionen.

Anbefalingerne fra ekspertgruppen omfatter bl.a., at udredningen af den unge skal ske i varetægtsperioden, at der sikres en sammenhæng mellem de 3 faser via en koordinator/samordner og netværksmøder, at de unge og deres forældre inddrages i forløbet, og at der udarbejdes et dokumentationssystem, som sikrer, at der løbende følges op på målsætningerne for og effekten af indsatsen.

På baggrund af evalueringerne og ekspertgruppens anbefalinger blev det i forbindelse med satspuljeforhandlingerne for 2007 besluttet at afsætte 63 mio. kr. over 4 år til styrkelse af ungdomssanktionen på følgende områder:

1. Målretning af handleplaner, så det sikres, at de unge kommer i gang med en uddannelse eller i beskæftigelse.
2. Sammenhæng i de 3 faser, opfølgning og inddragelse af relevante parter, sikres ved at der tilknyttes en koordinator til den enkelte unge, som således skal koordinere indsatsen i de 3 faser og være ansvarlig for at afholde netværksmøder, hvor den unge, forældrene, sagsbehandleren og en repræsentant fra institutionen mv. inddrages og ansvarliggøres.
3. Beskrivelse af, hvilke forhold anbringelsessteder, som skal modtage kriminelle unge, skal leve op til.
4. Mulighed for, at de sikrede afdelinger kan foretage undersøgelse af personer eller opholdsrum.

5. Udvikling af et dokumentationssystem med henblik på at kunne dokumentere indsatsen og forbedre indsatsen på sigt.

Lovforslaget omhandler 1., 2. og 4. punkt. De øvrige punkter kræver ikke lovændringer.

2.2. Dokumentation af indsatsen

Ud over nogle få undersøgelser og statistiske oplysninger om antallet af anbragte mv. findes der i dag ikke megen dokumentation af indsatsen på de sikrede og åbne afdelinger.

For at få bedre og mere systematisk dokumentation af de anvendte metoder og de nåede resultater skal der derfor udvikles et dokumentationssystem, som kan følge resultaterne af indsatsen for de unge, der har gennemført en ungdomssanktion, med indikatorer for bl.a. uddannelse, beskæftigelse og recidiv. Dokumentationssystemet skal samtidig registrere, hvilken indsats de enkelte unge har været omfattet af, samt hvilke delresultater den unge når undervejs. Dette forudsætter en løbende monitorering gennem ungdomssanktionens 3 faser.

Dokumentationssystemet skal bl.a. give et billede af, hvordan man kan forbedre de unges skolekunderskaber eller beskæftigelsesmæssige kompetencer, og hvad der kan gøres for at forbedre de unges sociale kompetencer, hvilket samtidig kan medvirke til at give institutionerne vigtige input i planlægningen af behandlingen af den unge.

Endvidere skal dokumentationssystemet kunne bruges til at følge op på og måle de enkelte anbringelsessteders indsats, for at belyse om nogle typer af indsatser er bedre end andre. Systemet skal udvikles til at dække både de sikrede og åbne anbringelsessteder.

Der er endnu ikke fastlagt en model for dokumentationssystemet. En mulighed er at basere sig på det svenske system ADAD eller det Sociale Indikator Projekt (SIP). Der kan blive tale om en gradvis implementering, der i første omgang kun omfatter nogle få anbringelsessteder. Men alle anbringelsessteder skal på længere sigt benytte samme system af hensyn til sammenligneligheden på tværs.

Der udbydes endvidere snarest en evalueringssopgave, som skal sikre, at man to år efter lovens ikrafttræden kan dokumentere implementeringen og de umiddelbare virkninger af lovforslagets bestemmelser om tildeling af en koordinator samt målretning af handleplaner mod uddannelse og beskæftigelse.

Samtidig med at der udvikles et dokumentationssystem, som løbende kan belyse indsatsen, nedsættes der en følgegruppe blandt andet bestående af praktikerne, der følger ungdomssanktionen (og andre indsatser